

Szentirmay Judit

egy szék melyen egyedül ülök
egy arc melyet egyedül nézek
egy szó melyet egyedül mondok
egy hang melyet egyedül hallgatok
egy ut melyen egyedül megyek
egy hit melyben egyedül hiszek
egy város ahol egyedül leszek
egy kin melyet egyedül viszek

mert bennem fogant
és nem adhatom át senkinek

ezek a
verseim

Volt voltál voltunk

A csendben zuhogó lámpafények
a diófa az udvaron:

itt az ősz

Kértelek téged maradj velem
az eső könny

a napfény /mi tovatűnt/

a nyár az erdő

a mezitláb

a szamárkóro tövise:

itt az ősz

Kértelek téged maradj velem

A lopott futórózsa

a végtelenbe futó ut

Kértelek téged maradj velem

S most vehetek neked

koszorút